

POSTANOWIENIE

Dnia 8.03.2017 r.

**Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Doradców Podatkowych - Mazowiecki Oddział
Zamiejscowy**

W następującym składzie:

Przewodniczący - doradca podatkowy Jacek Pawlik
Sędzia - doradca podatkowy Andrzej Paprota
Sędzia - doradca podatkowy Andrzej Szowa
Rzecznik Dyscyplinarny - Witold Franc doradca podatkowy
Protokolant Wioletta Stykowska

Po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 8 marca 2017 r. sprawy w przedmiocie rozpatrzenia zażalenia wniesionego przez Panią doradcę podatkowego numer wpisu oraz Panią doradcę podatkowego numer wpisu na postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego KIDP z dnia 27.04.2016 r. o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego wydane w sprawie dot. doradcy podatkowego nr wpisu Pani

Postanawia

Na podstawie art. 55 § 1 KPK w zw. z art. 330 § 2 KPK w zw. z art. 79 ustawy o doradztwie podatkowym oddalić zażalenie.

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia

Sygn. akt SDo 4/16

Uzasadnienie

W dniu 10 lipca 2015 r. wpłynęło do Rzecznika Dyscyplinarnego zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia czynu rodzącego odpowiedzialność dyscyplinarną przez doradcę podatkowego numer wpisu pełniącą funkcję

W szczególności miał on polegać na:

- nie wykonywaniu z najwyższą starannością i sumiennością zadań samorządu doradców podatkowych przez doradcę pełniącego funkcję w samorządzie doradców podatkowych oraz
- nie dochowaniu obowiązku przestrzegania zasad lojalności i koleżeństwa wobec innych doradców podatkowych.

Po przeprowadzeniu czynności sprawdzających, w dniu 30 lipca 2015 r. Rzecznik Dyscyplinarny odmówił wszczęcia postępowania wyjaśniającego w sprawie dot. doradcy podatkowego numer wpisu. Postanowienie to zostało zaskarżone w dniu 10 sierpnia 2015 r. przez pełnomocnika pokrzywdzonych.

Wskutek zaskarżenia zażaleniem postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego z dnia 30 lipca 2015 r. wniesionym przez pełnomocnika pokrzywdzonych - adwokata, zostało ono uchylone i przekazane do ponownego rozpatrzenia przez Rzecznika Dyscyplinarnego na mocy postanowienia Sądu Dyscyplinarnego z dnia 14 marca 2016 r., sygn. akt.

Następnie wobec powyższego w dniu 27 kwietnia 2016 r. Rzecznik Dyscyplinarny wydał ponownie postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego w sprawie dot. doradcy podatkowego numer wpisu

Odpis tego postanowienia został doręczony pełnomocnikowi pokrzywdzonych w dniu 4 maja 2016 r. z pouczeniem, że na ponowne postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego wydane w warunkach określonych w art. 330 KPK pokrzywdzonemu, który uprzednio wykorzystał już uprawnienia przewidziane w art. 306 par. 1 KPK, nie przysługuje zażalenie. Ma on

natomiast prawo wniesienia subsydiarnego wniosku o ukaranie określonego w art. 55 par. 1 KPK w terminie określonym w przepisach powołanej ustawy.

Na postanowienie to złożył na podstawie art. 306 § 1 KPK w zw. z art. 465 § 1 i 2 KPK w zw. z art. 79 ustawy o doradztwie podatkowym zażalenie pełnomocnik pokrzywdzonych adwokat

Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił obrazę przepisów prawa procesowego wyrażające się obrazą przepisów postępowania, które mogły mieć wpływ na jego treść oraz obrazę przepisów prawa materialnego tj., art. 438 pkt 2 KPK, art. 297 §1 pkt 1 i 4 i § 2 KPK, art. 7 KPK, art. 307 KPK, art. 174 KPK, art. 437 KPK, art. 94 §1 pkt 4 i 5 KPK.

Wnoszący zażalenie wniósł o uchylenie skarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Rzecznikowi Dyscyplinarnemu KIDP do ponownego rozpatrzenia.

Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie. Aktualnie obowiązujące przepisy, jak wywodzi Sąd, nie przyznają pokrzywdzonemu prawa do zażalenia na powtórne wydane postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego.

Powyższe konsekwentnie prezentuje Sąd Najwyższy min. w wyroku z dnia 25 stycznia 2012 r. sygn. II KK 260/11 w swoim uzasadnieniu stwierdził, że ponowne postanowienie umarzające postępowanie przygotowawcze (odmawiające wszczęcia postępowania wyjaśniającego, która to sytuacja zachodzi na gruncie niniejszej sprawy) nie podlega już, stosownie do dyspozycji art. 330 § 2 KPK, zaskarżeniu do sądu w trybie zażalenia, natomiast otwiera upoważnionej stronie drogę do złożenia subsydiarnego aktu oskarżenia zgodnie z art. 55 KPK.

Takie stanowisko pozostaje ugruntowane w orzecznictwie Sądu Najwyższego np. w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 20 marca 2008 r., I KZP 39/07 czy uchwale Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2000 r., sygn. akt I KZP 9/00.

Jeśli chodzi, zatem o zaskarżalność powtórnego postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego, zdecydowana większość przedstawicieli doktryny sprzeciwia się dopuszczalności wniesienia zażalenia, stwierdzając, że ponownie wydane (powtórne) postanowienie nie jest już w ogóle zaskarżalne. Niejako zamiast zażalenia na to postanowienie, pokrzywdzony może wnieść akt oskarżenia, o którym mowa w art. 55 § 1 KPK.

W ocenie Sądu, pokrzywdzonym nie przysługuje możliwość wniesienia zażalenia na ponowne postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia postępowania wyjaśniającego wydane w warunkach określonych w art. 330 KPK, po uprzednio wykorzystanym już uprawnieniu przewidzianym w art. 306 § 1 KPK. Pokrzywdzeni nabyli natomiast prawo wniesienia subsydiarnego aktu oskarżenia (odpowiednio wniosku o ukaranie) określonego w art. 55 § 1 KPK w terminie określonym w przepisach powołanej ustawy.

Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z dnia 20 marca 2008 r. sygn. I KZP 39/07 dokonał wykładni przepisu art. 330 § 2 KPK i po zaprezentowaniu różnych koncepcji interpretacyjnych uznał za trafne stanowisko, że w sytuacji wydania ponownego postanowienia o odmowie wszczęcia lub umorzeniu postępowania przygotowawczego, pokrzywdzony, który zaskarżył poprzednio wydane postanowienie w tym przedmiocie, może jedynie zainaugurować postępowanie sądowe w sprawie publicznoskargowej. Sąd Najwyższy wsparł je argumentem natury systemowej przez skierowanie uwagi na art. 55 § 1 KPK, z którego "jasno wynika, że prawo do wniesienia subsydiarnego aktu oskarżenia uzależnione jest od doręczenia postanowienia prokuratora o odmowie wszczęcia bądź umorzeniu postępowania, nie zaś od rozstrzygnięcia zażalenia wniesionego na to postanowienie".

Zaprezentowane powyżej stanowisko podzielił Sąd Dyscyplinarny i z powyższego wywodzi, że w kontekście dotychczasowych rozważań w sytuacji wydania ponownego postanowienia o odmowie wszczęcia lub umorzeniu postępowania wyjaśniającego, pokrzywdzony, który zaskarżył poprzednio wydane postanowienie w tym przedmiocie, uzyskuje jedynie uprawnienie do wniesienia subsydiarnego wniosku o ukaranie w sprawie.

Judykatura w tym zakresie nie podejmuje rozważań odnośnie innego kierunku relacji art. 330 § 2 KPK oraz art. 55 § 1 KPK przewidującego prawo do wniesienia subsydiarnego aktu oskarżenia z art. 306 § 1 KPK ustanawiającego uprawnienie do wniesienia zażalenia na postanowienie o odmowie lub umorzeniu wszczęcia postępowania przygotowawczego.

Zdaniem Sądu, popartym utrwaloną linią orzecznictwa oraz doktryną, uprawnienia te nie mogą być wykorzystywane w sposób alternatywny przez pokrzywdzonych tworząc alternatywę rozłączną: może wnieść zażalenie na to ponowne postanowienie albo

skierować subsydiarny wniosek o ukaranie do sądu.

Analiza akt sprawy prowadzi do jednoznacznego wniosku, że pokrzywdzeni nie dysponowali uprawnieniem do wystąpienia z zażaleniem na podstawie art. 306 § 1 KPK w związku z ograniczeniami płynącymi z treści art. 330 § 2 KPK w zw. z art. 55 § 1 KPK.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd podjął jak w postanowieniu.

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia